

“Ussiuputus” pajupuul

Lehevaablase ebaröovikute massiline rüüsteretk remmelgal ehmatas aiaomaniku poolsurnuks. Õnneks ei ole selline sööming puule hukutav ning järgmisel aastal läheb ta taas ilusasti lehte.

Aiaomanik Aime saatis septembri keskel Targu Talita toimetusele koos õövastavate piltidega loo sellest, milliseid üllatusi võib vahel koduaias ette tulla.

“Jõudes nädalavahetusel oma Lääne-Virumaal asuvasse suvekoju, märkasime, et õuel maja lähedal kasvav paju oli lehtedest paljaks söödud. Puutüvel ja maas kõik kubises prisketest söödikutest, neid muudkui potsatas järjest puu otsast vaikselt alla hunnikusse. Röövikute pikkus oli umbes 3,5 cm.

Vaatepilt oli ausalt öeldes ikka päris jube, pole sellist asja varem näinud. Tegu on kultuurpajuga. Ümberkaudsetel puudel röövikuid näha polnud, ka metsas kasvavatel mitte.

Tegelikult märkasin juba mõni nädalavahetus tagasi, et paju ülemised oksad olid justkui lagedad, aga kuna need olid kõrgel, siis lähemalt uurima ei hakanud. Nüüd ei oska ma oletada muud kui seda, et kuna puu oli paljaks söödud ning midagi enam hamba alla polnud panna, laskusid söödikud maha hunnikusse. Ja tundus, et millegipärast hakkasid ka maja poole roomama. Ehk mõtlesid talvituma minna?

Õoduslugu! Kuidas neid hävitada? Kujutasin juba ette, kuidas me neid täissöönud ussikesi käega või paremal juhul pudrunuiaga kausis katki tampima hakkame... Terve puualune rohi oli neid tihedalt täis, võib-olla kasutada mürki?

Ja imelik, et linnud neid ei tahtnud – söögilaud oluks ju suur ja rammus!”

MÕNEL AASTAL ON EBARÖÖVIKUID MASSILISELT

Ehmunud aiaomanik pöördus abi saamiseks Tallinna Botaanikaia poole. Talle vastas dendroloog **Olev Abner**:

“Tegemist on ühe lehevaablase liigi – *Nematus salicis* – ebaröövikutega. Mõnel aastal võib neid olla massiliselt. Kõige kindlam oleks kahjureid hävitada mehaaniliselt – kindad kätte panna ja puruks litsuda. Puu otsast saab veel seal

olevad ebaröövikud alla uhtuda survepesuriga. Võib kasutada ka mürki, sobivad näiteks Mavrik 2F ja Decis. Aga sügisel pole sellest enam olulist kasu – lehed on juba ära söödud.

Mingi ohtlik putukas ei tohiks see lehevaablane olla, siis oleks talle korralik eestikeelne nimi pandud. Karmim talv teeb enamikule talvituvatele nukkudele otsa peale. Lisaks on tal ka looduslikud vaenlased, kes söövad putuka mune ja röövikuid.

Tegelikult ei olnudki see lugu nii jube, nagu esiti tundus. Paju pungad jäid terveks ning järgmisel aastal läheb ta jälle lehte. Nagu ma pildi

järgi oletan, on tegemist nn kerapajuga ehk rabeda remmelgaga ‘Bullata.’”

Õudne lugu sai kiire ja lihtsa lõpu.

Aime saatis meile rõõmsa sõnumi: “Kuna see usside käte vahel litsumise mõte ei meeldinud, kasutasime pritsimiseks taimekaitsevahendit Fastac 50EC. Paari tunni pärast, kui rabast jalutuskäigult tagasi jõudsin, oli puu ümber vaikus. Küll mu paju kevadel jälle rõõmsasti lehte läheb ning palavatel päevadel taas päikesevarju pakub!”

TT

